

- Ей, срамота-та ти ще ся яви:
 *Отмъщєніе ще земжъ,
 И не ще бѣдѣж умоленъ отъ чєловѣка.
 4 *Име-то на нашѣ-тъ Искушитель е Го-
 сподъ Саваоѣъ,
 Святый Израилевъ.
 5 *Сѣди та мълчи, и влѣзъ въ тѣмнинѣ-тѣхъ,
 Халдейска дѣщеро;
 *Защото нѣма вече да тя наричатъ го-
 сподарка на царства-та.
 6 *Разгнѣвахъ ся на людїе-тѣ си,
 *Омърсихъ наслѣдіе-то си,
 И прѣдадохъ ги въ рѣкѣ-тѣхъ;
 Но ты имъ не показа милость:
 *Ты си твърдѣ отегчила яремъ-тъ си
 вързъ стареца.
 7 И рекла си: Въ вѣкѣ *ще бѣдѣж госпо-
 дарка,
 Та *не си турила това въ сѣрдце-то си,
 *Нито си поменѣла сетнины-тѣ на това.
 8 Прочее чуй сега това, ты сластолюбива,
 Която сѣдишь безгрѣшна,
 Която говоришь въ сѣрдце-то си:
 *Азъ съмъ, и освѣтъ мене нѣма другъ:
 Нѣма да сѣдѣж вдовица,
 И *нѣма да знаѣж бесчадіе.
 9 *Тѣзи и двѣ-тѣ ще дойдѣтъ вързъ тебе
 *Внезапу, въ единъ день,
 Бесчадіе и вдовство:
 Ще дойдѣтъ вързъ тебе напълно,
 *Въ множество-то на омаюванїя-та ти,
 Въ голѣмо-то изобилїе на обаянїя-та ти.
 10 Защото *си дѣрзнѣла на лукавство-то си,
 И рекла си: *Не мя види никой:
 Мудрость-та ти и знанїе-то ти тя изма-
 нихъ:
 *И рекла си въ сѣрдце-то си:
 Азъ съмъ, и освѣтъ мене нѣма другъ.
 11 За то ще дойде зло вързъ тебе,
 Безъ да знаєшь отъ дѣ ся ражда:
 И бѣда ще нападне на тебе,
 Безъ да можєшь да ѣж върнешъ:
 И *гнѣбелъ ще дойде внезапно вързъ тебе,
 безъ да знаєшь.
 12 Застани сега съ обаянїя-та си,
 И съ множество-то на омаюванїя-та си,
 Въ които си ся трудила отъ младость-
 тѣхъ си;
 Ако можєшь ся ползува,
 Ако можєшь ся укрѣпи.
 13 *Уморила си ся въ множество-то на съ-
 вѣты-тѣ си:
 *Нека застанѣтъ сега небогледци-тѣ, и
 звѣздочетци-тѣ,
 Прѣдвѣщатели-тѣ по новолунїе,
 И нека тя избавятъ

- Отъ това косто ще дойде вързъ тебе.
 14 Ето *тѣ ще бѣдѣтъ като плѣвѣжъ:
 Огнь ще ги изгори;
 Не ще могѣтъ да избавятъ себе си отъ
 силѣ-тѣхъ на пламыкѣ-тѣхъ:
 Не ще остане вжгланъ да ся огрѣе *нѣкой,
 Нито огнь за да сѣдне прѣдъ него.
 15 Таквизъ ще ти бѣдѣтъ онѣзи, съ които
 си ся трудила,
 И търгувала отъ младость-тѣхъ си:
 Ще бѣгатъ скытающе ся всякой въ стра-
 нѣ-тѣхъ си;
 Никой не ще тя избави.

ГЛАВА 48.

- 1 Чуйте това, доме Іакововъ:
 Които сте ся нарекли съ Израилево-то име,
 И *които излѣзохте изъ Іудинѣ-тъ источ-
 никъ:
 *Които ся кълнете въ име-то Господне,
 И си напомняте за Бога Израилева
 Но *не съ истинѣхъ, нито съ правдѣхъ.
 2 Защото зематъ име-то си *отъ святый-тъ
 градъ,
 *И ся утвърждаватъ на Израилевый-тъ
 Богъ:
 Име-то му е Іеова Саваоѣъ.
 3 *Отъ тогазъ възвѣстихъ древни-тѣ дѣла:
 И излѣзохъ изъ уста-та ми, и ги про-
 гласихъ:
 Направихъ ги внезапно, *и станѣхъхъ.
 4 Понеже познавахъ че си жестокъ,
 И *вратъ-тъ ти е жєлѣзна жила,
 И чело-то ти мѣдно.
 5 *А отъ тогазъ ти възвѣстихъ *мѣзи нѣща:
 Прѣди да станѣтъ прогласихъ ти ги,
 За да не речєшь: Идолъ-тъ ми ги на-
 прави:
 И изваяно-то ми, и излѣяно-то ми ги
 заповѣда.
 6 Ты си чулъ: виждѣ всичко това:
 И не ще ли обявїте?
 Отъ сега ти прогласявамъ новы нѣща,
 И скрѣты, които ты не си знаєлъ.
 7 Сега станѣхъхъ, а не отдавна,
 И прѣди тогзи день нито си слушалъ за
 тѣхъ,
 За да не речєшь: Ето, азъ знаєхъ това.
 8 Нито си слушалъ, нито си знаєлъ,
 Нито отъ начало сѣж были отворены у-
 ши-тѣхъ ти;
 Защото знаєхъ че цѣше да ся докарашь
 много невѣрно,
 И *още отъ *утробѣ-тѣхъ нареклѣ си ся
 прѣстѣжникъ.

д Рим. 12; 19.

е Гл. 43; 3, 14. Іер. 50; 34.

ас 1 Пар. 2; 9.

з Ст. 7. Гл. 13; 19. Дан. 2; 37.

и Виж. 2 Пар. 24; 14. 2 Лѣт.

28; 9. Зах. 1; 15.

і Гл. 43; 28.

к Втор. 28; 50.

л Ст. 5. Отпр. 18; 7.

м Гл. 46; 8.

н Втор. 32; 29.

о Ст. 10. Соє. 2; 15.

п Отпр. 18; 7.

р Гл. 51; 19.

с 1 Сол. 5; 3.

т Наум. 3; 4.

у Псал. 52; 7.

ф Гл. 29; 15. Іез. 8; 12. 9; 9.

х Ст. 8.

и 1 Сол. 5; 3.

ч Гл. 57; 10.

ш Гл. 44; 25. Дан. 2; 2.

щ Наум. 1; 10. Мал. 4; 1.

а Псал. 68; 26.

б Втор. 6; 13. Гл. 65; 16.

Соє. 1; 5.

в Іер. 4; 2. 5; 2.

г Гл. 52; 1.

д Мх. 3; 11. Рим. 2; 17.

е Гл. 41; 22. 42; 9. 43; 9. 44;

7. 8. 45; 21. 46; 9, 10.

ас Іис. Нав. 21; 45.

а Іер. 32; 9. Втор. 31; 27.

и Ст. 3.

і Псал. 58; 3.